

متن پرسش

سلام بر شما: بنده اهل سیاست نیستم و هیچ اخباری را دنبال نمی‌کنم، اما مناظره رو دیدم زیرا مسئله توحیدی و انسانی است. دو جهان بود: یکی پذیرش جهان سومی در حرکت به جایگاه جهان اولی شدن که نمی‌فهمد پیش رویش چیزی نیست و نمی‌داند آمالش از اصل ساقط شده و حتی راه خودش را بلد نیست و به پیش آمد های بی اساس امید وار است و در مقابل، جهان سازه ممکن در عین حال با آینده و امید. متفکرین امید و حضور در آینده را نشأت گرفته از «تمدن» می‌دونن، در حالی که مدرنیته را تمدنی شکست خورده شناختند. دو نفر دیدم! یکی قبض و یکی بسیط! یکی آمده برای میتینگ به امید مقابله با تمدن سازی و دیگری دلسوزانه دست دراز کرده تا جامعه را حرکت دهد زیرا بهتر از نفر مقابلش واقعیات را درک کرده و می‌داند تنها راه آزادی از منجلاب و مشکلات زمانه فقط حرکتی جهشی بسوی افقی است که اتفاقا موجود و پرورش یافته است. آنچه از جناب جلیلی مشاهده کردم شخصی بدون انانیت است که خداوند او را به حضور خودش در جهان راه داده. بدون ترس، تبلیغ جلیلی تبلیغ نظر به جمهوری اسلامی است و این یک وظیفه برای ما محسوب شده. هر زمان خدا در جایی ورود خاص کرد پیروزی حتمی بود.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به نظر بنده فهم جایگاه تاریخی دکتر جلیلی در مقابله‌ای که با جریان نئولیبرال پیش آمده، در واقع درک دو تاریخ است. اگر تفکر، تاریخی است؛ درک این صحنه از تاریخ که در مقابل ما قرار دارد موجب تفکری می‌شود که سخت مردم ما بدان نیاز دارند و اگر کوتاهی در ارائه معارف اصیل توحیدی ما صورت گرفته، از آن جهت است که در مواجهه با رخدادهای پیش آمده از تفکر تاریخی که باید در هر رخدادی پیش آید، غفلت کرده‌ایم. موفق باشید